

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 13 maj 1937 kl. 3 e. m.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande, nr 9, i anledning av väckt motion angående stödjande av produktionen av god, folkuppfostrande film.

I en inom första kammaren väckt och till dess första tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 187, har herr *John Björck* m. fl. hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla 1) om utredning angående lämplighet att vidtaga åtgärder för att befria verkligt god folkuppfostrande film från nöjesskatt och att antingen statens biografbyrå eller ett av Kungl. Maj:t tillsatt granskningsråd må bedöma, när sådan film föreligger samt 2) att genom direkt statsunderstöd gynna produktionen av verkligt god folkuppfostrande svensk film, varvid uppmärksamheten jämväl borde riktas på den s. k. skol- och bildningsfilmen, samt att Kungl. Maj:t för riksdagen framlägga de förslag, som av utredningen föranledas.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet är ense med motionären i hans erinran om filmens kulturella betydelse och instämmer likaledes i hans uttalande om önskvärdheten av att genom positiva åtgärder söka höja filmens kulturella nivå. Det kan icke heller anses obefogat att rekommendera ett ökat intresse från samhällets sida för filmen såsom en social och folkuppfostrande faktor, och därvid bör särskilt understrykas den del av motionärens framställning, som berör den s. k. skol- och bildningsfilmen, vars betydelse i undervisningens tjänst gör den väl värd statsmakternas särskilda uppmärksamhet och där såväl filmproduktionen som möjligheten till god teknisk återgivning redan nu torde fylla mycket högt ställda anspråk. I den mån åtgärder även i övrigt kunna tänkas ifrågakomma från det allmännas sida för att giva filmen den plats i tidens kulturella liv, som den förtjänar, böra sådana icke anses uteslutna. De vägar härtill, som motionären anvisar i sin hemställan, finner utskottet emellertid varken lämpliga eller framkomliga. Den befrielse från nöjesskatt, som i motionen ifrågasättes, torde i praktiken komma att sakna betydelse. Att genom direkt statsunderstöd främja tillkomsten av vad motionären kallar verkligt god och folkuppfostrande svensk film är likaledes en vanskelig åtgärd, som dessutom kan ingiva

Utskottet.

den helt säkert falska föreställningen att god film icke kan åstadkommas med mindre än att den subventioneras av det allmänna. En säkrare utväg torde vara att skänka stöd åt strävanden, som genom upplysning och uppfostran avse att skapa opinion för en sund filmkultur, och utskottet vill erinra om de möjligheter härtill, som kunna erbjuda sig såväl genom de för ändamålet särskilt bildade samfundens verksamhet som genom de statsunderstödda frivilliga folkbildningsorganisationernas arbete.

Utskottet anser sig alltså icke kunna tillstyrka en utredning efter de linjer, motionären föreslår. Då andra kammaren dessutom enligt vad utskottet inhämtat avvisat en i nämnda kammare vid innevarande riksdag väckt motion av samma lydelse och med enahanda hemställan och något positivt beslut därför icke kan förväntas vid denna riksdag, får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 maj 1937.

På utskottets vägnar:

KARL AUG. JOHANSON

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar K. A. Johanson, Per Andersson, Bodin, Härdin, Nils Andersson, Ericsson, Hörstadius och Elon Andersson.